

Rep.Nr. 08/1082

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN VIJFTIEN MEI
TWEEDUIZEND EN ACHT

7de KAMER

Not. 580, 2° G.W.
Werkloosheid
Tegensprekelijk
Definitief

In de zaak:

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING,
openbare instelling, waarvan de burelen
gevestigd zijn te 1000 Brussel,
Keizerslaan 7,

appellant, vertegenwoordigd door Mr. J. De
Ketelaere, advocaat te 3000 Leuven,

Tegen :

D Sarah, wonende te

geïntimeerde, vertegenwoordigd door Mr. J.
Depus, advocaat te 3000 Leuven,

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het
hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, op tegenspraak gewezen door de Arbeidsrechtbank te Leuven op 25 juni 2007;
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 19 juli 2007;

Gehoord partijen in hun middelen en beweringen ter openbare terechtzitting van 17 april 2008, waarna de debatten gesloten werden.

FEITEN EN RECHTSPLEGING

Op 1 september 2006 vroeg mevrouw D Sarah aan appellant om definitief vrijgesteld te worden van de bepalingen inzake actief zoekgedrag naar werk en dit vanaf 5 september 2006 en zij beriep zich hiervoor op een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 33 %.

Na een onderzoek door de geneesheer van appellant werd vastgesteld dat haar blijvende arbeidsongeschiktheid slechts 8 % bedroeg, zodat appellant bij beslissing van 17 oktober 2006 de aanvraag van mevrouw D afwees.

Bij verzoekschrift van betrokkene neergelegd ter griffie van de Arbeidsrechtbank te Leuven op 11 januari 2007 tekende mevrouw D verhaal aan tegen deze beslissing en verwees zij naar medische attesten die zouden vaststellen dat zij wel degelijk een blijvende arbeidsongeschiktheid van meer dan 33 % had.

Bij het bestreden vonnis van 25 juni 2007 heeft de Arbeidsrechtbank te Leuven Dokter L. Engels als deskundige aangesteld.

Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Arbeidshof op 19 juli 2007, tekende de R.V.A. beroep aan en wees erop dat de medische attesten van mevrouw D niet aanduiden dat de arbeidsongeschiktheid van zogenaamd meer dan 33 % van blijvende aard is.

Beoordeling

Het hoger beroep werd tijdig ingesteld en de tijdigheid en de ontvankelijkheid van het hoger beroep worden niet betwist.

Ingevolge artikel 59 bis § 1 van het werkloosheidsbesluit van 25 november 1991 volgt de directeur het actieve zoekgedrag naar werk op van de volledig werkloze die tegelijkertijd voldoet aan de in dit artikel opgesomde voorwaarden waaronder:

"5° geen blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 33 % vertonen, vastgesteld door de voor het werkloosheidsbureau aangewezen geneesheer overeenkomstig de procedure voorzien in artikel 141".

De arts van appellant stelde vast dat de blijvende arbeidsongeschiktheid van mevrouw D slechts 8 % bedroeg.

De medische attesten die betrokkene voorbrengt, spreken deze vaststelling niet tegen, in de zin dat ze zich niet uitspreken over het blijvend karakter van de ongeschiktheid.

Het attest van Dokter Samoy van 10 november 2006, dat wat uitvoeriger gemotiveerd is, lijkt zelfs eerder te wijzen naar een situatie van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, daar er in vermeld wordt: *"op dit ogenblik lijkt de patiënte niet in staat om rugbelastend werk uit te voeren"*.

Terecht stelt appellant dan ook dat de bevindingen van haar geneesheer niet op dienende wijze werden ontkracht of tegengesproken door de door mevrouw D bijgebrachte medische attesten.

Het hoger beroep is dan ook gegrond, daar er een onvoldoende basis is om een geneesheer deskundige aan te stellen en mevrouw D haar beweringen niet aannemelijk maakt.

OM DEZE REDENEN :

De zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op het mondeling eensluidend advies van de heer André, Substituut-generaal, terstond uitgesproken op de openbare terechtzitting van 17 april 2008, waarop geen repliek is gevolgd;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt het bestreden vonnis en verklaart de oorspronkelijke vordering van geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond.

Veroordeelt bij toepassing van 1017, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek, appellant tot de kosten van beide aanleggen, kosten tot op heden niet begroot.

Aldus geweest en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel op vijftien mei tweeduizend en acht.

Waar aanwezig waren :

de heer L. LENAERTS, Raadsheer
de heer I. VAN DAMME, Raadsheer in Sociale Zaken als
werkgever
de heer J.P. VAN CONINGSLOO, Raadsheer in Sociale
Zaken als werknemer arbeider
mevrouw G. DE SAEDELEER, Griffier

G. DE SAEDELEER

L. LENAERTS

J.P. VAN CONINGSLOO

I. VAN DAMME